

רע"פ 4960/24 - פהימה עיסא נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 4960/24

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקשת: פהימה עיסא

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד מיום 29.05.2024
בעתפ"ב 12376-05-24 שניתן על-ידי כבוד השופטת
א' פינק; בקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקשת: עו"ד גדעון בן אור

החלטה

1. ביום 15.04.2024 נעתר בית משפט השלום בפתח תקווה (כבוד השופט נ' שטרנליכט בבצה"מ 50449-06-22) לבקשת המשיבה, והעניק לה ארכה בת 60 ימים לצורך ביצוע צו ההריסה המינהלי שהוצא ביחס למבנה במקרקעין הידועים כגוש 8865, חלקה 38, בכפר קאסם. הבקשה והחלטת בית משפט השלום יסודן בהוראות סעיף 224 לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965, שזו לשונו:

"(א) ניתן צו הריסה מינהלי, ובכלל זה ניתנה הוראה לעניין עבודה אסורה נוספת לפי סעיף 223, רשאית הרשות המוסמכת לבצע את הצו לבקש לבית המשפט ארכה לביצוע הצו או ההוראה.

(ב) בית המשפט רשאי לתת ארכה לביצוע הצו או ההוראה כאמור בסעיף קטן (א), מנימוקים שיירשמו, ובלבד שסך כל תקופות הארכה לא יעלה על שישה חודשים".

ברם, בשים לב למועד בו הוגשה הבקשה, נדרש בית המשפט להכריע, תחילה, בדבר קיומם של נימוקים מיוחדים שיירשמו לאיחור בהתאם לתקנות 2(א)(2) ו-6 לתקנות התכנון והבנייה (סדרי דין בבקשות לעניין צו הריסה מינהלי), התש"ע-2010, הקובעת, בהתאמה, כי יש להגיש בקשה להארכת מועד לביצוע צו עד שבעה ימים לפני מועד

ביצועו, וכי אין לדון בבקשה בה לא מתקיימים תנאי התקנות, אלא מנימוקים מיוחדים שיירשמו.

2. לאחר שקיים דיון במעמד הצדדים (במהלכו הוצאה המבקשת מן האולם נוכח התנהלותה), נמצא כי טעמיה של המשיבה, שישודם ברגישות היתרה בביצוע צו ההריסה במהלך חודש הרמאדן, בשילוב עם מלחמת חרבות ברזל והבחירות המקומיות שהתנהלו בכפר קאסם באותה העת - עומדים בדרישות הדין הן ביחס לצורך בארכה הן ביחס למועד בו הוגשה הבקשה. בית משפט השלום היה ער למורכבות הדברים בשל נסיבות העניין הפרטניות, ומפאת חשיבות הדברים אביא הנמקתו בנדון:

"בתצהיר התומך בבקשה [...] נאמר כי נקבע מועד לביצוע צו ההריסה ליום 4.3.24, והמשטרה נערכה עם כוחות תגבור לצורך ביצוע הצו, אך בשל מערכת בחירות רגישה בכפר קאסם, בשל חודש הרמאדן, ובשל מלחמת חרבות ברזל, נדחה ביצועו של הצו.

אין ספק כי עצם קיומה של מלחמת חרבות ברזל, ידוע היה - לצערנו - זמן ניכר לפני כן, החל מיום 7.10.23. גם קיומו של חודש הרמאדן באותה עת, היה ידוע מראש. קיומו של יום בחירות לרשויות המקומיות ביום 27.2.24 גם הוא היה ידוע מראש. אם כן, אין בנימוקים אלו כשלעצמם להוות נימוקים מיוחדים, שיש בהם כדי להצדיק את אי הגשת הבקשה להארכת המועד בזמן הקבוע בתקנה 2(א)(2) הנ"ל.

השאלה היא, האם יש בדחיית ביצוע הצו, שהיה מתוכנן ליום 4.3.24, כדי להוות נימוק מיוחד המצדיק דחיית מועד הגשת הבקשה להארכת מועד ואת הארכת המועד המבוקשת עצמה.

בתצהיר התומך בבקשה, אין אמנם פירוט בענין זה. כל שנאמר שם (סעיף ג' לתצהיר): 'צו ההריסה היה קבוע ליום 4.3.24 המשטרה אף נערכה עם כוחות תגבור לצורך ביצוע הצו'. בהמשך (סעיף ד' לתצהיר הנ"ל) נאמר, כי בשל שלושת הנימוקים המפורטים לעיל - הבחירות לרשויות המקומיות, מלחמת חרבות ברזל וחודש הרמאדן, 'הוחלט שנכון להימנע מביצוע הצו בעת הזו'.

ב"כ המשיבה [היא המבקשת - ח' כ'] בחר שלא לחקור את המצהיר בחקירה נגדית על האמור בתצהירו, יהיו נימוקיו אשר יהיו. בנסיבות אלו, אין לי אלא לקבל את האמור בתצהיר ככתבו וכלשונו. דא עקא, עדיין עולה השאלה האם באמור בתצהיר יש דיי. לא נאמר שם, מתי הוחלט על דחיית הביצוע, ומה היה הגורם המיידני לכך. יחד עם זאת, מניסוחו של התצהיר ניתן להסיק, כי הדברים הוחלטו בסמוך למועד הביצוע הצפוי, שהרי נאמר שם, כי המשטרה נערכה עם כוחות תגבור לצורך ביצוע הצו. עוד יש לומר, כי אכן לא נאמר בתצהיר מה היה הגורם המיידני, שהוביל לביטול התכנית לבצע את הצו ביום 4.3.24, אך בהקשר זה דיי בנימוקים המפורטים בסעיף ד' לתצהיר, כאשר הפסיקה הכירה בשיקולים בטחוניים כמצדיקים הארכת מועד לביצוע צו ההריסה".

3. הבקשה לרשות ערעור שלפניי נסובה על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטת א' פינק), בעתפ"ב 24-05-12376 מיום 29.05.2024, שדחה את ערעורה של המבקשת על החלטת בית משפט השלום. זאת, משלא נמצא טעם מבורר להתערב בקביעה כי בנסיבות מקרה זה - התקיימו דרישות הדין. בפסק דינו העיר בית המשפט המחוזי כי בהתחשב במכלול השיקולים הרלוונטיים " [...] אין זה המקום לקיום ביקורת מינהלית על תהליך קבלת החלטה בדבר מועד ביצוע הפינוי [...] ". בית המשפט המחוזי אף ציין את התנהלות המבקשת, ובפרט את הרושם כי היא עושה כל שלאל ידה על מנת לסכל את ביצוע הצו. לא זו אף זו הוער, כי "לא נהיר כלל אם ניתן להשיג על החלטה המאריכה את המועד לביצוע צו הריסה מינהלי, לפי סעיף 224(ב) [...] חוק זה אינו מסדיר הליך ערעורי במקרה מעין זה [...]".

4. בבקשה שלפניי נטען כי מקרה זה מעורר שאלה משפטיות עקרוניות, בפרט לאור הערת בית המשפט המחוזי

כאמור לעיל, שעיקרה הוא "האם אכן אין להעביר ביקורת מינהלית על השיקולים שעמדו בבסיס החלטה שלא לבצע צו הריסה מינהלי במועדו". כן נטענו טענות ערעוריות שונות.

5. לאחר שעיינתי היטב בבקשה, לא מצאתי כי מקרה זה מצדיק מתן רשות לערער. כידוע, בקשת רשות ערעור ב'גלגול שלישי' תתקבל במקרים החריגים בהם עולה שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים, או כאשר מתעורר חשש לעיוות דין או אי צדק חמור אשר נגרם למבקש (רע"פ 6242/23 הכרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (22.10.2023)). עניינה של המבקשת לא בא בקהל אותם מקרים חריגים שהרי היא נטועה בנסיבות המקרים הפרטני, ובהחלטת בית משפט השלום שהשתכנע מהנימוקים הקונקרטיים שהוצגו לו, שהיו קשורים בזמן, במקום והתנהלותה של המבקשת לרבות בחירתה שלא לחקור את המצהיר מטעם משטרת ישראל; החלטה שבה בית המשפט המחוזי לא מצא מקום להתערב.

6. בנתון לאמור, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת וממילא נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה עמה.

ניתנה היום, י"ג בסיון התשפ"ד (19.6.2024).

ש ו פ ט